Sosyalizme açılan ileri demokratik düzeni devrim yoluyla kurmak için ileri! ★

İŞÇİNİN SESİ

Büyük grev için genel seferberlik!

BÜTÜN ÜLKELERİN PROLETERLERİ, BİRLEŞİN!

Yıl 4, Sayı 71, 2 Temmuz 1977

Kararlı grev savaşı, yığınsal dayanışma kalesi işbirlikçi holdingçi burjuvaziyi korkuttu!

MESS yalvarmaya başladı

Halkımız "sofrasındaki ekmeğini, yüreğindeki bilinçli heyecanını" grevci işçilerle paylaşıyor

Büyük grev başarıyla, coşkuyla sürüyor. Grevci işçi sayısı artıyor. Erdemir'de, Bursa ovasında daha 20 bini aşkın metal işçisi greve çıkıyor. Öteki dallarda grevler yayılıyor, büyük grevle örülüyor.

Maden–İş'in MESS'e karşı büyük grevi ardında geniş yığınlar toplaştı. Moral ve maddi dayanışma yağıyor. Halkımız "soframızdaki ekmeği, yüreğimizdeki bilinçli heyecanı grevci işçi kardeşlerimizle paylaşacağız" diyor, paylaşıyor.

İşbirlikçi holdingci burjuvazinin örgütü MESS, Maden–İş'i, DİSK'i 'yıkmak'(!) amacıyla yola çıktı. Oysa daha Maden–İş grev fonuna dokunulmadı bile. Dokunulmayacak da. MESS, bu grev savaşı, bu dayanışma kalesi karşısında şaşkına döndü. Yayın organlarında işçilere yalvarıyor. Vatan millet edebiyatı yapıyor. 'Ülke ekonomisi tehdit altında' diyor. İşverenler, "MESS'i ezdirmeyeceğiz" diye bağırışıyorlar. Evet baylar. Tatlı kârlarınız "tehdit", MESS ezilme "tehlikesi" altındadır. "DGM'yi ezdik sıra MESS'de" dedik. MESS'i de ezeceğiz. "MESS'i ezdik sıra hepinizde" diyeceğiz.

Büyük grevle dayanışmaya giren örgütlerin sayısı öylesine kabarık ki, saymak olanak-

Arkası 7. sayfada

Esçelik işçileri Arçelik işçileriyle omuz omuza...

Demokratik kuruluşlardan temsilciler Mesan işçileriyle

DİKKATİNİZE SUNUYORUZ. SİZİ SÜRÜKLEMEK İSTEDİKLERİ YOL, SENDİKAL HAKLARIN SAVUNULMASI DEĞİL, ÇARPIK BİR İDEOLOJİNİN ESARETİDİR. SİZİ ALET ETMEYE ÇALIŞANLARI TANIYINIZ!

SİZİ İTTİKLERİ KAHRAMANLIK EDEBİYATI İLE ELİNİZDEKİ [illegible]UNUZDAKİ HERŞEYİ SATMAYA ZORLADIKLARI GREVLERİN ASLI, SENDİKAL NEDENLE[illegible] DOLAYI DEĞİLDİR. MESS İŞÇİLERİMİZİN SOSYO EKONOMİK REFAHI İÇİN ÜLKE EKO[illegible]ARTLARI UYARINCA HERZAMAN GÖREV BAŞINDADIR.

BUNU BÖYLE BİLİN. SİZE PATRON AŞAĞILAMA[illegible]ÖTÜLEDİ[illegible]İŞVERENLERİNİZ DE AYNI MEMLEKETİN EVLATLARIDIR. [illegible]İRİMİZDE[illegible]DEĞİLİZ.

LÜTFEN SİZLERİ FABRİKALAR[illegible] DÜŞMAN [illegible]E ÇALIŞANLARIN, İŞVERENLERİ GÜVENİLMEZ DİYE İT[illegible] EDE[illegible] ŞARTLA[illegible]MAK İSTEYENLERİN AMAÇLARINI AYDINLIĞA ÇIKARTMA[illegible] ÇALIŞIN.

AZİZ İŞÇİLER[illegible] BAR[illegible] ELİMİZDEN GELENİ YAPTIK YİNE DE HAZIRIZ. FABRİKALARI K[illegible]TEN BACALARA OT TIKAMAK TÜRK'ÜN İŞİ DEĞİLDİR, GURURU DEĞİLDİR.

SANAYİMİZİ YÜC[illegible] İÇİN OMUZOMUZA ÇALIŞMAYA HAZIRIZ. SABIRLA VE KARŞILIKLI FEDAKARLIKLA Y[illegible]NLARIN HUZURLU TÜRKİYESİNİ HAZIRLAYALIM. ATATÜRK'ÜMÜZE LAYIK OLARAK ÇOCUKLARIMIZ İÇİN...

MESS böyle yalvarıyor

BAKIŞ

CHP ve ileri demokrasi

Süleyman Sakalı

CHP hükümeti kurdu. Güven oyu da alırsa, ileri demokrasi mi gelmiş olacak? Hayır. Ama nedense kimi böyle sanıyor. Kimisi de böylesi saçma bir fikri TKP'ye atfediyor. TKP'nin hangi yayınına, hangi bildirisine, hangi belgisine bakıp da bu sonuca ulaşıyorlar? Bunu anlamak güç.

TKP'nin yayınlarından açıkça anlaşılıyor. CHP'nin kurduğu ya da demokratik özgürlüklerden yana olduğunu açıklayan bir hükümet, verdiği sözü tutarsa ileri demokratik düzen savaşımı için daha elverişli koşullar yaratılmış olur.

Ama, ilerici de olsa, burjuva bir hükümetin, "demokratik haklardan yana olduğunu açıklaması" da böyle bir sözü tutması da, gelip, halkımızın işçi sınıfı öncülüğünde yürüttüğü savaşıma dayanır. TKP bunu da gün gibi açık etti.

Daha da ötesi Türkiye'nin içinde bulunduğu ikilem, CHP'nin de önündedir. Türkiye duramaz bugün. Toplum kaynıyor. CHP de duramaz. Ya ileriye, ya geriye ama gidecek. Gücü, nefesi yettiğince ileri gitmesi bilinçli yığın savaşımına bağlıdır.

POLİTİK NOT

Maocular ve TİP'in 20.000 oyu!

5 Haziran seçimlerinde TİP'in aldığı 20.000'lik oyu gösteren Maocular, "işte", diyorlar, "Türkiye'de komünistlere, Sovyetler Birliği'nin yanında duranlara oy verenler ancak 20 bin kişidir." Ve her zamanki gibi yine sahtekârlık yapıyorlar. Hiçbir gücü olmadığını bile bile seçimlere katılarak CHP'ye 4 milletvekiline mal olan TİP, ne komünistleri, ne işçi sınıfımızı ve ne de Sovyetler Birliği'ne sevgi ve hayranlık duyan geniş halk kesimlerini temsil etmez. Aldığı 20 bin oy da zaten bunun kanıtıdır.

Gerici faşist güçleri geriletmek
Hükümet sorunlarını parlamentoya hapsetmemek
İleri demokrasi yolunda yeni olanaklar açmak için

Yığınsal savaşım

✱ Maden- İş'in yığınları ardına alan şanlı grevi işte böylesi bir savaşımın parçasıdır

Ecevit hükümetinin kurulmasıyla, gerici-faşist güçler, Demireller, Türkeşler iyice hırçınlaştılar, azgınlaştılar. Bu en gerici-faşist güçlerin yeniden hükümete gelmek için ne denli büyük bir hırs içinde olduklarını gösteriyor.

Faşistler Erzurum Atatürk Üniversitesi doçentlerinden Orhan Yavuz'un üniversite bahçesinde kanına girdiler. Ordu'nun Fatsa ilçesi Halkevi başkanı Kemal Kara bıçaklanarak öldürüldü. Faşistlerin belediye otobüsüne açtıkları yaylım ateşi sonucu işçi Behçet Mısnar ve öğrenci Ahmet Aytaç can verdiler. Adana'da CHP'li bir işçi ve İzmir'de İsmet Kılıç, Diyarbakır'da Şehmuz Hacıyusufoğlu hep faşist kurşunlarla can verdiler. Jandarma, Kürt köylerinde "arama" yapıyor. Muş'un Alagün köyünde 11 kişi işkenceden hasta yatıyor. Ve tüm bunlardan baş sorumlu Demireller, Türkeşler boşta geziyorlar.

Halkımızın aktif, gerçek çoğunluğu demokratik özgürlüklerden yana oy verdi. Yığınları ardına alan büyük Maden-İş grevcileri demokratik özgürlükler için savaş veriyorlar. Savaş sürüyor. Bugün yığınsal savaşlar çok büyük önem kazanıyor. Gerici-faşist güçleri başa getirmemek, onların azgınca saldırılarına, tehditlerine geçit vermemek için kararsız kesimleri kararlı savaşıma çekebilmek için yığınsal savaş.

Arkası 7. sayfada

Sağ sapmaya da geçit yok!

K. B. Ender - Kocaeli

5 Haziran 1977 Milletvekili genel seçim sonuçları belli oldu. Sosyalizm adına seçime giren, yeni Kautsky'ci sağ sapma Türkiye İşçi Partisi 15 ilde girdiği seçimde 20683 oy aldı. (Oyların binde biri) TİP, 67 ilde seçime katılabilseydi, 80-90 bin oy belki alabilirdi. Oysa, 1969 seçimlerinde 67 ilde 243,000 (%2,7) ve 1965 seçimlerinde ise 54 ilde 276 bin (%3) oy alan eski TİP parlamentoya temsilci sokabilmişti. Bu neden böyle?

1977 yılı genel seçimlerine katılıp katılmama kararı vermeden önce, CHP ile konusu ve içeriği pek açıklanmayan bir pazarlık yapan TİP yöneticileri umduklarını bulamayınca seçime katılma kararı aldılar. Oysa 1975 yılında Lenin'in *Sol Komünizm-Çocuksu Kargaşa* yapıtındaki tezlere dayanır gözükerek, CHP'yi desteklemişlerdi. 1975 yılındaki TİP'e göre, "1975 üçte bir senato yenileme seçimleri faşizm ile demokrasi arasında bir referandum niteliğindedir. Faşizmi MC, demokrasiyi CHP temsil etmektedir. O halde CHP'yi destekleyeceğiz" idi. 1975 ile 1977 yılları Türkiye koşullarında değişen neydi? Hiçbir şey. Yalnızca TİP "örgütlenme kamkampanyası" adı altında ilçe başkanlığı mühürü dağıtma kampanyası açarak 19 ilde naylon örgüt kurmuştu.

Seçimlere katılma hakkını alan TİP yöneticileri giderek iyice tepeden konuşmaya başladılar. Hatta o kadar ileri gittiler ki, diğer sosyalist legal partileri ve Türkiye işçi sınıfının öz örgütünü karalamak için, "Yüksek Seçim Kurulu bu kadar çok sol parti içinden yalnız bizim seçime girebileceğimize karar verdi, o halde Türkiye işçi sınıfının temsilcisi biziz" gibi Aristo mantığına yakışır demeçler verdiler. Bunlar güçlerini kanıtlamak için Demirel'in her konuşmasında TİP'ten söz ettiğini ve TİP'in güçlü olduğunun kanıtının da bu olduğunu ileri sürüyorlardı. Demirel, TİP'in CHP oylarını bölmesini ve bu çatlaktan Milliyetçi Cephe çetesinin geçmesini ummaktan başka bir biçimde TİP'le ilgilenmiyordu. *(Vatan, 22/4/1977)* TİP'in kendi kimliği ve gücü hakkındaki tanıklarının Yüksek Seçim Kurulu gibi bir burjuva kurumu ile Demirel'in "hayali" demeçlerinden ibaret olması oldukça düşündürücüdür. Sanki Yüksek Seçim Kurulu, TİP'e göre, Türkiye işçi sınıfının öz örgütünün hangi parti olduğunu tescil ve tasdik eden "Komünist Enternasyonal" gibi bir organdır!

TİP'in siyasal miyopluğu yalnız bunlarla kalmadı. TİP' in paranoid ideologu Y. Küçük, "DİSK-büyük burjuvazi-CHP" diye hayalî bir üçgen icad ederek bu hayalî üçgene saldırıp durdu. *Yürüyüş* dergisinde, DİSK'in, TKP'yi kurdurtmak için "uzman" adı altında açıktan adam beslediği iddiası ortaya atıldı. TİP'in Genel Başkanı seçim arifesinde radyo konuşmalarında ve Uğur Mumcu'nun *Cumhuriyet* gazetesinde 28 Mayıs 1977'de yayınladığı bir röportajda Türkiye işçi sınıfının gerçek siyasal örgütünün seçimlere katılamadığı gerçeğini özenle gizleyerek, 141 ve 142. maddelerin Türkiye'de işçi sınıfının siyasal örgütünün kurulmasında hiçbir etkisi olmayacağını da iddia etti.

"Sosyalizm bayrağını meclise dikelim" sloganı ile ortaya atılan parlamentaristler, DİSK'e, TKP'ye, CHP'ye küfürler savurmaktan, İlerici Gençler Derneği'ne goşist demekten ve İlerici Kadınlar Derneği'ne üyelerinin yaklaşmasını yasaklamaktan öteye bir eylem yapmadılar. Ha, bir şey daha yaptılar. Yönetim Kurulu seçimlerini yitirdikleri dernek ve sendikalara ağır ve haksız suçlamalar yönelttiler ve ellerindeki tek tük sendika ve derneği de pasifistlikleriyle ölüme mahkûm ettiler.

Böylece 5 Haziran seçimlerine gelindiğinde TİP, yığınlardan iyice kopmuş bir cep partisiydi. Seçimlerde de takke düştü, kel göründü. Maocuların oyuncağı olan Birlik Partisi ile birlikte TİP, ağır bir yenilgiye uğrayarak saf dışı bırakıldı. Ancak TİP ve TBP oyları faşistlerin ekmeğine yağ sürdü. Demirel ve ortaklarının teşekkür ve minnetini kazanan bu iki örgüt, *en azından 10 milletvekilliğinin AP' ye geçmesinde kesin rol oynamışlardır. TİP'in en büyük ihaneti Türkiye'de sosyalizmin gücünü TİP'in olmayan gücüne eşit gibi göstermeye çalışması olmuştur.*

İşçi sınıfımızın ve emekçilerimizin ezici çoğunluğu 5 Haziran 1977'de "faşizme geçit yok" diyerek, 1977 seçimlerine işçi sınıfının gerçek partisinin katılamadığını bilerek, şimdilik CHP'ye oy verdiler. Emekçilerimizin ezici çoğunluğu "faşizme geçit yok" dediği gibi, "sağ sapmaya da geçit yok" dedi.

Faşizme, sağ ve sol sapmalara geçit yok!

●

İdeolojik savaşımın ardı arkası kesilmez

II. Bölgesel seminer yapılıyor

İTİB, bu yılın 2. Bölgesel Seminerini 2-3 Temmuz günleri Loughborough Üniversitesi' nde yapıyor. "Demokratik Devrim-Sosyalist Devrim, İleri Demokrasi ve Cephe" konulu seminer bütün ilericilere açıktır.

Bu bölgesel seminer eylemi, İngiltere'deki hareketimizin yığınsallaşması yolunda disiplinli, özverili ve yoğun olarak çalışan devrimcilerin ideolojik-teorik bakımdan daha da gelişmesini sağlayacaktır. İ. Bilen, Konferans Raporu'nda "ideolojik savaşımın ardı arkası kesilmez" diyor. Biz de savaşabilmek için, devrim için ideolojik hazırlığımızı derinleştireceğiz.

●

Türkiye komünist ve devrim hareketi için tarihsel belge:

Devrimciyim diyen herkes bu belgeyi yalnızca okumak değil, çalışmalı, öğrenmelidir.

TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen yoldaşın Parti Konferansı'nda okuduğu Merkez Komitesi raporu

Konya, 1977

Nâzım ölüm yıldönümünde anıldı

Paris'de büyük Nâzım gecesi

✱ İ. Bilen'in geceye mesajı Türkiyeli işçileri coşturdu

Fransa Komünist Partisi, 17 haziran günü Paris'te Nazim Hikmet'i anma gecesi düzenledi. Geceye Fransa ve İngiltere'deki Türkiyeli ilericiler aktif olarak katıldılar.

Gecede Türkçe ve Fransızca olarak Nazım'ın şiirleri okundu, savaşımı dile getirildi. Devrimci sanatçı Sümeyra Çakır, Garip Kaya ve İTİB folklor ekibinin gösterileri coşkuyla izlendi.

TKP Genel Sekreteri İ. Bilen'in yolladığı kutlama mesajının okunması salonda coşkun sevgi gösterileriyle karşılandı. Bu anma gecesinde Nâzım yine TKP'siydi.

●

BKP'nin düzenlediği halk jübilesine İTİB de katıldı

✱ İTİB Jübile gelirini tümüyle Maden-İş'e ayırdı

Britanya Komünist Partisi' nin düzenlediği Halk Jübilesi şenlikleri 19 Haziran günü Alexandra Palace'da yapıldı. Şenliklere Londra'daki öteki örgütlerin yanısıra İTİB de katıldı ve tüm satış gelirini Maden-İş grevine ayırdı. İTİB' liler konuklara Maden-İş grevini anlattılar. Bu grevin savaş alanının tüm Türkiye olduğunu, grevcilerin 1 Mayıs' lardan, DGM direnişlerinden gelen şanlı metal işçileri olduklarını geniş olarak duyurdular. Greve bağış topladılar.

Bu bölüm en çok ilgi çeken köşelerden biri oldu. Köşemizde Türkiye işçi sınıfının savaşımını dile getiren şarkı ve marşlar sürekli çalındı. Şanlı 1 Mayıs'ların, DGM direnişlerinin film ve slaytları gösterildi. Türkiye devrim hareketini tanıtan yayın, resim, afiş ve rozetler sergilendi.

Türkiye bölümüne doluşan yüzlerce yabancı konuk İTİB' lilere 1 Mayıs'ları, Maden-İş grevini tekrar tekrar anlattırdılar. "Türkiye işçi sınıfına selâm dediler. "Maden-İşçileri ile omuz omuzayız" dediler.

UAÖ'nün 141-142'ye karşı imza kampanyası

Uluslararası Af Örgütü, Türkiye'deki siyasal tutuklulara özgürlük sağlanması ve Türk Ceza Yasası'nın 141 ve 142. maddelerinin kaldırılması için Birmingham'da bir imza kampanyası açtı. Midland Türkiyeli İlericiler Birliği (MTİB) üyeleri bu eyleme aktif olarak katılıyorlar. 2 Temmuz'da Türkiye Büyükelçiliği' ne verilecek olan imza formlarına sadece Birmingham Üniversitesi'nden 1800 imza toplanmıştır. İlerici Birmingham ve Londra saylavları da kampanyayı destekliyorlar.

ATKF örgüt temsilcileri toplandı

Avrupa Türkiye Kadınlar Federasyonu (ATKF) Örgüt Temsilcileri 18-19 Haziran tarihlerinde Gelsenkirchen'de toplandı.

Avrupa'daki Türkiyeli kadınların örgütlenme sorununun tartışıldığı toplantıda, kadınların yolu işçi sınıfının yoludur dendi. Görkemli 1 Mayıs gösterilerini kana bulayanlar, faşist MC ve ortakları lânetlendi. Avrupa'daki kadın emekçilerimizin de "demokratik haklardan yana hükümet" istemi dile getirildi.

İşbirlikçi holdingçi parababalarına karşı grev bayrağını dalgalandıran Maden-İş'li işçilerimize bağış toplandı ve dayanışma mesajı gönderildi.

●

Kadınlarımız artık etkin bir toplumsal güçtür

İKD 2 yaşında

✱ Kadınlarımız ülke çapında hızla örgütleniyor

İlerici Kadınlar Derneği, (İKD) iki yıl önce bir avuç ilerici kadın tarafından kuruldu "Her işyerinde bir kreş" kampanyası gibi eylemleriyle bütün işçi ve emekçi kadınların yüreğinde yer aldı. Bugün ardında onbinlerle katılıyor mitinglere. 1 Mayıs 1977'de İKD' nin yürüyüş kolunun başı Taksim Alanı'na girerken sonu daha Beşiktaş'ta yürüyüşe geçmeye hazırlanıyordu. Böylesine kısa bir sürede, böylesine güçlü, yığınsal bir dernek oldu İKD.

İKD çatısı altında kadınlarımız, kokuşmuş sömürü düzeni yıkıp sosyalizme açılan ileri demokratik düzeni kurmak isteyen, bu yolda ardında şehitler bırakmaktan yılmayan bir toplumsal güce dönüşüyor. İKD'nin bu gelişmesini, bu başarısını anlamak için, kadın sorununu nasıl ele aldığına, savaşımına ve sürdürdüğü bu savaşımla hangi toplumsal güçlerin yanında yer aldığına bakmak gerek.

İKD, bugünkü düzende kadının bir yandan işçi, emekçi olarak sömürüye uğrarken, bir yandan da evde "ücretsiz" olarak hizmet ürettiğini, toplumda ezildiğini, çifte sömürüye uğradığını savunuyor. Ama aynı zamanda kadın sorununun bir düzen sorunu olduğunu, kadının kurtuluşunun işçi sınıfımızın, halkımızın kurtuluşundan ayrı ele alınamayacağını da savunuyor. Bu yüzdendir ki, yürüyüşlerde, kırmızı başörtülü militanı "eşit işe eşit ücret" dövizinin yanında "işçi sınıfının partisine özgürlük" pankartını bilinçle taşıyor.

İKD, işçi sınıfımızın tek sınıf ve kitle sendikası DİSK'le, gençliğimizin militan öncüsü, göz bebeği İGD ile, faşizme karşı amansız bir savaşım veren tüm demokratik kuruluşlarla her evlemde omuz omuza. İşte İKD'lilerin Maden-İş'in şanlı grevcileriyle örnek dayanışması.

İKD, sosyalizme açılan ileri demokratik düzeni kurma yolunda işçi sınıfımızın, halkımızın yürüttüğü savaşımın ta göbeğinde gün be gün güçlenerek, gün be gün yığınsallaşarak yer alıyor. İKD'nin ikinci yaşı hepimize, kadın-erkek tüm ilericilere kutlu olsun.

Maden-İş grevlerinin biri de Eyüp'deki Yeni Gayret fabrikasında. Eyüp İKD şubesinden kadınlarımız grevcileri ziyaret ettiler, onlara yemek pişirdiler. Yemekli bir sohbet toplantısı yapıldı.

İngiltere'deki sosyalist yığın örgütümüz İTİB'e yönelen saldırılara ilericilerin bir yanıtı daha:

Varan 5: Batı Londra İşçi Birliği kuruldu!

Batı Londra'da yaşayan Türk ve Kürt işçilerimiz, Batı Londra İşçi Birliği'ni (BLİB) kurdular. 19 Haziran günü yapılan BLİB Kurucu Kongresi'nde oybirliğiyle İTİB' e katılma kararı alındı.

İngiltere'deki Türkiyeli ilericilerin öteki örgütleri de kongreye katıldılar. İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliği (İTİB), Midland Türkiyeli İlericiler Birliği (MTİB), Doğu Midland Türkiyeli İlericiler Birliği (EMTİB), İngiltere Türkiyeli Kadınlar Birliği (İTKB), İngiltere Türk Öğrenci Federasyonu (İTÖF) ve *İşçinin Sesi* adına birer temsilci, dayanışma mesajları okudu.

Genel Kurul'a sunulan Kurucu Komite raporunda BLİB'in 26 Mart 1977 tarihli İTİB 3. Olağanüstü Genel Kurul kararlarının ışığında sürdürülen çalışmaların ürünü olduğu belirtildi. Raporda, "Batı Londra'da dağınık olarak yaşayan Türk ve Kürt işçilerimizin hastane, vergi, pasaport gibi, sendikalaşma gibi somut sorunları var. BLİB, bu sorunlara eğilecek, işçilerimizi çatısı altında toplayacaktır. İngiltere'deki hareketimiz daha da yığınsallaşacaktır. Somut deneyimlerimiz, çalışmalarımız gösteriyor ki, bizim ulaştığımız yere maocular gelemiyor. Sırra kadem basıyorlar. Bu alandaki başarılarımız gözler önündedir." denildi.

Daha sonra karar tasarıları okundu. "Maden-İş'le Dayanışma" başlıklı karar tasarısının okunmasıyla "DGM'yi ezdik sıra MESS'de" belgisi haykırıldı. Maden-İş için bağış toplandı. "Ulusal Sorun" başlıklı karar tasarısı coşkun alkışlarla ve "Türk-Kürt halkları elele, devrimci cephede" belgisiyle karşılandı. karşılandı.

Genel Kurul, örgüt tüzüğünün ve organlarının oybirliğiyle onaylanmasıyla coşkulu bir havada sona erdi.

BLİB'in kuruluşu, İngiltere'deki Türkiyeli ilericilere yöneltilen saldırılara yanıt olarak giriştiğimiz yığınsallaşma eyleminin 5. adımı oldu. Varan 5.

●

Grevdeki kadın tekstil işçilerimiz boş durmuyorlar. Ağızlarda "DGM'yi ezdik sıra MESS'de" türküsü, Maden-İş grevi yararına yün örüyorlar, iş işliyorlar. Arkalarında "faşizme geçit yok", "ileri demokratik bir düzen" yazıyor. İşçi sınıfımız kadınlı erkekli savaşıyor.

Gazetemiz İşçinin Sesi bundan böyle 10.000 basmaya başladı

İŞÇİNİN SESİ

Şu yıkılası kapitalist düzen fiyatları her geçen gün arttırıyor. İşçinin Sesi 6 sayfa çıkmaya başladı. Üstelik 3 yıldır fiyatı artmadı. Bu nedenlerle gazetemiz artık 15 p ye satılacak. 15 p masrafları karşılıyor mu? Hayır. Türkiye'ye binlerce gazete gönderiliyor. İngiltere'de gazetenin satışı buradaki Türkiyeli nüfusa göre son derece yüksek olduğu halde, elde edilen gelir Türkiye'nin posta masrafını bile karşılamıyor. Sonuçta, açıkları İTİB'liler ve İTİB sempatizanı işçilerimiz fedakârlıkla kapatmaya çalışıyorlar. Yaz Taarruzunun çıkış noktalarından biri de budur.

Kısacası, okurlarımıza bir yandan gazetenin 15p.ye satılacağını duyururken, öte yandan onlardan daha çok katkı, bağış, abone istiyoruz, bekliyoruz.

Sovyet basını Santiago Carillo'yu sert bir biçimde eleştirdi:

"Avrupakomünizmi" emperyalizmin çıkarınadır

Sovyetler Birliği'nde çeşitli dillerden yayınlanan New Times dergisinde çıkan ve TASS ajansının tam metin olarak verdiği yazı, devrimciler için can alıcı önem taşıyor. İşçinin Sesi, yazının uzunca bir özetini yayınlayacaktır. Aşağıdaki, iki bölümden birincisidir.

ATILIM

Yıl 3, Sayı 2 (26)

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı — 1 Şubat 1976

Karillo'nun bazı görüşleri ve TKP'nin tutumu

....

Karillo ve onun gibi düşünen bazı yöneticilerin, proletaryanın kazanımlarını elde tutacak ilkeleri inkâr etmeleri, proletarya diktatorasına sırt çevirmeleri burjuvazinin parlamenter sistemiyle bütünleşme eğilimlerinden ve burjuvazinin stratejisine alet olmalarından başka bir anlam taşımaz. Karillo ve onun gibi düşünenlerin, küçük burjuva sosyalistleriyle ortaklaşa kuracakları hükümetlerde bazı önemsiz bakanlıkları almaları onları, burjuvazinin bunalımlarını ve işlerini yönelten sosyal demokratların durumuna düşürecektir. Esas sorun hükümeti elde ettikten sonra, burjuvazinin egemenliğine son vermek, işçi sınıfının, emekçi yığınlarının egemenliğini kurmaktır. Oysa, bu gibi bir gelişmeye bütün sosyal demokrat ve küçük burjuva sosyalistleri karşıdır. Bundan ötürü Karillo ve onun gibi düşünenlerin izlediği yol, yığınları aldatmaktan, işçi sınıfını iktidardan ve egemenlikten uzak tutmaktan başka bir sonuç vermiyor.

Çağımız hızlı bir toplumsal değişim içinde. Bu çağsal değişimin sürükleyici gücü, sosyalist ülkeler, uluslararası işçi sınıfı ve ulusal kurtuluş savaşlarıdır. Bu üç ana devrimci gücün bağlaşıklığı barış, demokrasi ve sosyalizm uğrunda yürütülen savaşımın başarısı için can alıcı önem taşır. Ve bu bağlaşıklığın çekirdeği, sürükleyici özü de uluslararası komünist harekettir. Açıktır ki, onun birliği ve uyumu ne denli güçlü olursa, tüm anti-emperyalist, devrimci güçleri biraraya getirmedeki etkenliği de o denli çok olur.

Dünya komünist hareketinin birliğinin temel taşı ise, sosyalist ülkeler komünist partileri ile kapitalist ülkeler komünist partileri arasındaki Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi temelindeki birliktir. Geçen 60 yıl bunu defalarca kanıtlamıştır. İkinci Dünya Savaşı sırasında faşizme karşı savaşımda Avrupa komünistlerinin militan birliği buna bir örnektir.

Ancak şu da belirtilmelidir ki, tekelci sermayenin politik konumları sarsıldıkça, komünist ve işçi partileri daha etkinleştikçe, komünizm düşmanlarının anti-emperyalist güçleri dağıtmayı, komünist hareketi bölmeyi ve zayıflatmayı amaçlayan eylemleri de daha sinsileşmekte, kahpeleşmektedir.

Emperyalizmin bu bölücü stratejisini kardeş partiler sert bir biçimde geri püskürtmektedirler. Ama ne yazık ki, komünist hareketin kimi üyeleri bunun tersini yapıyorlar. "Söz konusu olan, İspanya Komünist Partisi Genel Sekreteri Santiago Carillo'nun demeçleri ve en önemlisi 1977 Nisanı'nda çıkan *Avrupa Komünizmi ve Devlet* adlı kitabıdır.

Carillo'nun kitabında değinilen sorunlar iki gruba ayrılabilir. Birincisi Batı Avrupa komünistlerinin strateji ve taktiklerine ilişkindir.

Biz bu yazıda bunlara girmeyeceğiz.

"İkinci grup sorunlar, bugünkü uluslararası duruma, sosyalist ülkelerin ve onların politikasının tanımına ve komünist hareketin birlik ve uyumuna ilişkindir. Bu sorunlar, doğal olarak Sovyetler Birliği Komünist Partisi de dahil olmak üzere tüm kardeş partilerin çıkarlarına doğrudan bağlıdır. Bu nedenle, bu sorunlar üzerine görüşlerimizi açıklamayı hak ve ödevimiz sayıyoruz.

"İlk olarak, Avrupa komünizmi üzerine.

"...Öteki birçok konuda olduğu gibi, Avrupa komünizmi konusunda da Carillo gerçekten şaşırtıcı bir dönüşüm geçirmiştir. Daha bir yıl önce, Berlin Konferansı'nda Avrupa komünizmi diye bir şey yoktur demişti. Bugün ise kendini yalnızca bir Avro-komünist değil, aynı zamanda bu yeni kavramın babası (apostle) ilân ediyor ve onun temel dogmalarını formüle etmeye koyuluyor. Ve kabul edilmelidir ki Avrupa komünizmi anlayışını oldukça açık ediyor.

"...Terimi (ya da kavramı) şu amaçlarla kullanıyor:

"Birincisi, Avrupa kapitalist ülkeler komünist partilerini sosyalist ülkeler komünist partileriyle karşı karşıya koymak için.

"İkincisi, yaşayan sosyalizmin...ve en başta Sovyetler Birliği'nin saygınlığını düşürmek için.

"Üçüncüsü, Avrupa komünistlerinin ortaklaşa ulaştıkları sonuçları ve...koydukları amaçları yadsımak için. Bu sonuçlara ve amaçlara karşı, tamamen değişik, yalnızca Avrupa'nın karşıt askerî bloklara bölünmüşlüğünün sürmesine değil, daha da öte saldırgan NATO bloğunun güçlenmesine varan bir program koyuyor.

"Apaçıktır ki bu yaklaşım ne barışın ne de sosyalizmin çıkarlarına uyar.

"Ama Carillo'nun kavramlarına girmeden önce, Avrupa komünizmi terimine ve onun değişik yorumlarına kısaca değinmek belki yerinde olur.

"Terim yakın geçmişte belirdi. Başlangıçta burjuva politik teoricileri tarafından piyasaya sürüldü...

"...(Komünist partilerinden-*İ.S.*) kimisi,...terimi, gelişmiş kapitalist ülkelerin komünist partilerinin demokrasi ve sosyalizm savaşımındaki bugünkü stratejisinin karakteristik ortak yanlarına ilişkin olarak kullanıyor.

"Evet, bazı Batı Avrupa partilerinin ve hatta daha geniş bir alanda, yüksek toplumsal ekonomik gelişme düzeyine ulaşmış kapitalist ülkelerin partilerinin stratejilerinin ortak ana önermeleri olduğu doğrudur. ...Devrimci savaşımın stratejisini saptarken, bir partinin içinde bulunduğu özel koşulları dikkate almasının gerekliliğini SBKP, Lenin'in zamanından bu yana her zaman belirtmiştir...

"Ama bu yoruma bile şu nedenlerle karşı çıkılabilir.

"Birincisi, gelişmiş kapitalist ülkeler sadece Avrupa' da değildir. ...bu açıdan Avrupa komünizmi çok dar bir kavramdır.

"İkincisi, yalnızca Batı Avrupa'nın da olsa, tüm komünist partilerini bir kaba doldurmak, gerçek durumun aşırı bir basitleştirmesidir. Ne de olsa,... Britanya başka, İspanya başkadır. Yunanistan bir türlü, Norveç ise tamamen başka türlüdür. Bu nedenle, çeşitli Batı Avrupa partilerinin stratejileri, birçok bakımdan, biribirinden epey farklıdır.

"Son olarak, Avrupa komünizmi kavramı,... komünizmin özel bir türünün söz konusu olduğunu varsaymaya ortam hazırladığı için de yanlıştır.

"Halbuki, yalnızca tek bir konumu vardır.

"Avrupakomünizminin, kapitalist dünya sözcülerinin ta baştan yaptıkları, oldukça yaygın bir yorumu daha vardır. Örneğin, L'Europeo adlı İtalyan dergisi 25 nisan 1976 tarihli sayısındaki bir yazıda, oldukça açık koyuyor ki: Avrupakomünizmi, birincisi, komünizmin "çoğullaştırılması" için, yani, komünizmi birbirine karşıt ayrı parçalara bölmek için, bir araçtır. İkincisi, uluslararası politik dengenin, yani, emperyalizmin, özellikle Birleşik Amerika'nın amaçlarına uygun olarak, politik statükonun kemikleşmesi doğrultusunda(...) bir politik akımdır.

"Değişik ülkelerin burjuva ideologları, çoğu kez Avrupakomünizmiyle ne kastettiklerini açıkladılar...İstedikleri odur ki, Batı Avrupa'da Komünist ve İşçi Partileri komünist partiler olmayı bırakmalı, Marks, Engels ve Lenin'in kurduğu bilimsel sosyalizme karşı çıkmalı, ve daha da önemlisi, Avrupa sosyalist ülkeleri komünist ve işçi partileri ile tüm bağları koparmalı ve hatta onlara karşı olmalıdırlar.

"Aşağı yukarı aynı çizgiyi çeşitli sosyal demokrat parti sözcüleri de izlemektedir. Örneğin Avusturya Sosyalist Parti Başkanı Bruno Kreisky,.. 'Avrupakomünist' partilerin nasıl olmaları gerektiğine dair görüşlerini açıkladı. Önerisi şuydu ki, bu partiler sosyalist devrimi ve işçi sınıfı iktidarını proleter enternasyonalizmini ve özellikle Sovyetler Birliği ve sosyalist ülkelerle dostluk ve dayanışmayı inkâr etmelidirler.

"Kısa bir süre önce Macar Nepszabadsag'da yazan Fereno Varnai'nin haklı olarak söylediği gibi: 'Avrupakomünizmi kavramını politik savaşımda bir sorun yapmak, apaçıktır ki, dikkatleri anti–monopoli savaşından saptırmaya, Avrupakomünist diye adı çıkmış Batı Avrupa Komünist Partilerini anti–Sovyet olarak göstermeye, kardeş partiler, özellikle iktidardakilerle daha iktidar için savaşım verenler arasında anlaşmazlık yaratmaya yönelik bir manevradır.'

"Carillo'nun kitabını okurken, ilk bakışta, konunun, değişik ülkelerin komünist partilerinin strateji ve taktiklerindeki ayrılıklar olduğu sanılabilir.

"Ama bu yalnızca ilk izlenimdir. Gerçekte, kitap daha başka telden çalmaktadır. Carillo, 'Avrupakomünizmi'nin, komünizmin emperyalist karşıtlarının ona verdikleri anlamla tıpatıp özdeş bir yorumunu yapmaya koyulmaktadır.

"Gerçekten de, Carillo'nun 'keşfi' odur ki 'Avrupakomünizmi', 'dengeli bir dünyada bağımsız bir rol oynamaya' yetenekli bir 'Birleşik Avrupa' nın yaratılmasına 'belirleyici etki' yapabilir. Sonradan anlaşılıyor ki, kastedilen Avrupa değil, yalnızca Batı Avrupadır.

"Kitaba bakılırsa,..'Avrupakomünizmi' kavramı, Batı Avrupa ülkelerini ayırıp, özellikle sosyalist ülkelere karşı bir 'güç' olarak koyma kavramıdır.

"Yazar, kitabın hiçbir yerinde böyle demediğini ileri sürebilir. Evet, Atlantikçiliğin açık savunucusu ve sosyalizmin karşıtı olarak gözükmemek için, sosyalizmden de söz ediyor. Hatta bazen, Batı Avrupa ülkelerinde sosyalizmin kurulmasını bile savunuyor. Ama bu,...'Avrupa düzeyinde savunmanın örgütlenmesi için belli aşama'dan söz etmesiyle nasıl uyuşuyor? 'Avrupa düzeyinde savunmanın örgütlenmesi'nin ne demek olduğunu herkes bilir. Bu, emperyalizmin Batı Avrupa'yı dünya sosyalizmine karşı silâhlandırma politikasının, Avrupa ve Amerikan gericiliğinin bu işbirliği politikasının sürmesi anlamına gelir. Bu tür fikirlerin sosyalizmi kurmaktan gerçekten çok uzak olduğu kesinlikle açıktır.

"Burada, Carillo'nun daha kısa bir süre önce, İspanya'nın NATO'ya girmesini, baş amacı Sovyetler Birliği'ne ve öteki sosyalist ülkelere karşı savaşa hazırlanmak olan bu en gerici bloka katılmasını istediğini hatırlamak yerinde olacak tır.

"Kitapta, garip olmanın da ötesindeki bu tutumdan söz edilmiyor. Ama söz edilenler yetip de artıyor. Çünkü,altında yatan fikrin, Batı Avrupa'nın. pratikte, anti–Sovyet bir platformda 'birliği' olduğunu açık ediyor. Carillo'nun bu tür planlarının burjuva propogandacıları ve ideologlarınca hoşnutlukla karşılanması boşuna değildir.

●

Sovyetler Birliği'nde milyonlar yeni Anayasa taslağını tartışıyor

Yeni Anayasa yeni kazanımların simgesidir!

* Sovyet halkı bu ileri aşamaya, şanlı SBKB'nin Marksçı Leninci önderliğinde vardı

Büyük Ekim Devrimi'nin 60. yıldönümünün yaklaştığı şu günlerde, Sovyet halkı bir de yeni Anayasaya kavuşacaklarının coşku ve kıvancı içinde.

Yeni Anayasa Sovyetler Birliğinin gelişmesinde yeni bir aşamayı simgeliyor. Dünya devrimci güçlerinin önderi, devrim ocağı SSCB'nin her gelişmesi devrimcileri doğrudan ilgilendirir. Bu nedenle, yeni Anayasa, Sovyet halkının coşku ve kıvancına biz Türkiyeli devrimcileri de yürekten ortak etti.

* * *

SBKP Genel Sekreteri Brejnev'in başkanlığında hazırlanan ve 4 Haziran'da tartışmaya sunulan Anayasa taslağında da belirtildiği gibi:

"1918 RSCSF Anayasası'nın, 1924 SSCB Anayasası'nın ve 1936 SSCB Anayasası'nın ide ve ilkelerinin sürekliliğini koruyan Sovyet halkı, bu Anayasa'da, bütün halkın devletinin amaç ve ilkelerini açıklar, örgütlenmesinin temellerini tanımlar ve bunları formüle eder."

Neden yeni Anayasa?

Son 1936 Anayasası'ndan bu yana geçen 40 yılı aşkın sürede Sovyetler Birliği'nde nitel değişmeler oldu. Ekonomi, savaşın getirdiği güçlükleri yendikten başka dev adımlarla ilerledi, bilimsel teknolojik devrimle kendini yeniledi. İşçi sınıfı hem nicel, hem nitel açıdan gelişti. Köylülük, sosyalist kollektif mülkiyet temelinde yetişen nesillerle yepyeni bir öz kazandı. Aydınlar, halk aydınları oldular, sosyalist karakter kazandılar. Uluslar ve ulusal azınlıkların eşitliği temelinde tarihsel olarak yeni bir topluluk, Sovyet halkı ortaya çıktı. Ve sosyalizmin her alanda tek başına egemenliği ve nüfusun tüm kesimlerinin işçi sınıfının ideolojik ve politik konumlarını benimsemesiyle, *proletarya diktatörlüğü "Bütün Halkın Devleti" ne büyüdü, açıldı.*

Yöneticisi ve örgütleyicisi, Leninci şanlı partisi SBKP'nin önderliğinde Sovyet halkı artık yeni savaşım hedeflerini gündeme aldı. Komünizmin maddi teknik temellerini atıyor. Sosyalist ilişkileri komünist ilişkilere dönüştürme ve yeni insanı yetiştirme çabası içinde.

Yeni Anayasa'nın içeriği

Yeni Anayasa taslağı, yukarda sözü geçen gelişmeleri yansıtıyor, bunların gerektirdiği değişmeleri getiriyor. Aynı zamanda da, ide ve ilkeler, birçok temel haklar bakımından 1936 Anayasasını sürdürüyor, sürekliliğini koruyor.

Yeni taslak, Komünist Partisi'nin yönetici ve örgütleyici konumunu, rolünü yine vurguluyor, buna ayrı bir yer ayırıyor. "SBKP Sovyet toplumunun öncü ve yönetici gücüdür, politik sisteminin, tüm devlet ve kamu örgütlerinin nüvesidir" diyor. Böylece de, uzun süredir parti-devlet ilişkisi konusunda gericilerle birlik içinde yaygara kopartan oportünistlere güçlü bir yanıt veriyor.

Ülkenin gelişmiş sosyalizmi kurduğu, komünizme giden yolda yürüdüğü ve devletin, bütün halkın devletine büyüdüğü taslakda yer alıyor. Yüce Sovyet'in görev süresi 5 yıla, öteki Sovyetlerin ise, 2.5 yıla çıkarılıyor. Seçilme yaşı 18'e indirilerek, gençlere duyulan güven bir kez daha gösteriliyor. Sovyetlerin, tüm yönetim organlarını ve yöneticileri denetlemesi üzerinde özel olarak duruluyor. Yığın örgütlerinin ülkenin sorunlarında aktif söz sahibi olmaları ve öneriler yapabilmeleri garantileniyor.

SBKP Genel Sekreteri Leonid İliç Brejnev

İnsan hakları

Kapitalist dünyada bunalım derinleştikçe insan hakları daha da budanıyor, daralıyor. Sovyetlerde ise, toplumsal ekonomik gelişme düzeyi yükseldikçe, maddi olanaklar arttıkça, insan hakları daha da genişliyor, zenginleşiyor. Yeni taslak, 1936 Anayasası'ndaki birçok hakkı daha ayrıntılı ele alıyor, daha zenginleştiriyor.

Yeni Anayasa taslağında, çoktan garanti altında olan çalışma hakkına, artık mesleğini seçme hakkı da ekleniyor. Eski Anayasa, hastalık ve sakatlık durumlarında sağlık bakımını garantiliyordu. Şimdi tüm Sovyet halkının sürekli genel sağlık bakımı garanti altına alınıyor. Şimdi Ortaokul eğitimi zorunlu kılınıyor, meslek eğitimi ve yüksek öğrenimin yaygınlaştırılması hedef alınıyor. Ve *dünyada ilk kez,* konut hakkı garantileniyor.

Sovyet halkı dünyada en ileri politik haklara, en başta devletin yönetimine aktif katılma hakkına sahiptir. Yeni taslak, var olan bu hakları daha da geliştiriyor.

Kuşkusuz, tüm bu hakların sosyalist sisteme karşı, toplumun çıkarlarına ters yönde kullanılamayacağı, yeni taslakda da açıkça belirtiliyor. Her yurttaşın Sovyet devletinin, sosyalist mülkiyetin, sosyalist kültürün çıkarlarını koruma ödevi yine vurgulanıyor.

Leninci barış politikası Anayasa maddesi

Yeni taslakla, *bir devletin dış politika ilkeleri dünyada ilk kez anayasaya konmaktadır.* Bu, Sovyetler Birliği'nin dış politikasının ilkeselliğine yeni bir kanıttır. Böylece, *Sovyetler Birliği'nin 60 yıldır aralıksız ve ardıcıl olarak izlediği Leninci barış politikası ilk kez anayasa maddesi olmaktadır.* Sovyetler Birliği böylece, en temel insan hakkını, yaşama hakkını, tüm dünya halkları için anayasasında da savunmaktadır. Bu, yeni anayasa taslağının en önemli yanlarından biridir.

Taslakta Sovyet dış politikasının ilkeleri, en başta, SSCB'de komünizmin kuruluşu için elverişli koşullar yaratmak, dünya sosyalizminin konumlarını güçlendirmek, ulusal ve sosyal kurtuluş savaşımı veren halklara destek olmak, haksız savaşları engellemek ve toplumsal sistemleri farklı devletlerin barış içinde yanyana yaşamaları ilkesini ısrarla uygulamak diye sıralanmaktadır. Ve bu ilkelerin yaşama geçebilmesine dayanak olarak da, anayurdun savunmasına özel bir önem verilmekte, taslakda ayrı bir yer ayrılmaktadır.

* * *

Bu anayasa, Sovyetler Birliği'nin onun yöneticisi SBKP'nin, SBKP'nin Marksçı-Leninci ilkelerinin dünya halkları önünde saygınlığını, etkinliğini daha da arttıracaktır. İnsanlığın baş düşmanı emperyalizme, onun "insan hakları" havariliğini yapan batılı oportünistlere bir darbe daha vuracaktır.

Bütün Halkın Devleti

Maocu bozkurtların, göz boyamak için devrimci önderlerin adlarını ağızlarından düşürmedikleri bilinen bir gerçektir. Ama bu sahtekârlıkları onları hiçbir yere götürmüyor. Onlar izledikleri küçük burjuva milliyetçi yolla, devrimci önderlere karşıdırlar. Örneğin yurdumuzda Maocular *bütün halkın devleti* fikrini revizyonist (!) buluyorlar. Böylece yine baltayı taşa vuruyorlar. *Bütün halkın devleti* fikri daha SBKP'nin 1939'da yapılan 18. Kongresi'nde ortaya atılmıştır. Stalin'in okuduğu Rapor'da aynen şöyle deniliyor:

"Sosyalist devletimiz Oktobr devriminden beri gelişmesinde iki ana aşamadan geçmiştir.

İlk aşama Oktobr Devriminden sömürücü sınıfların yok edilmesine dek olan dönemdi. O dönemde ana görev, alaşağı edilmiş sınıfların direnişini bastırmak, müdahelecilerin saldırısına karşı ülkenin savunmasını örgütlemek, endüstriyi ve tarımı yenilemek ve kapitalist unsurların yok edilmesi için koşulları hazırlamaktı. Buna göre, bu dönemde devletimiz iki ana işlev gördü. Birinci işlev, ülke içinde devrilmiş sınıfları bastırmaktı. (......)

Bizim dèvletimizin bir işlevi daha vardı: Bu da, yeni, sosyalist ekonomik sistemin taze fikirlerini geliştirmek ve halkı sosyalizm ruhunda yeniden eğitmek amacıyla devlet organlarımızca yerine getirilen ekonomik örgütlenme ve kültürel eğitim işi idi. Ama bu işlev o dönemde dikkate değer bir gelişmeye ulaşmadı.

İkinci aşama, şehirde ve kırda kapitalist unsurların yok edilmesinden, sosyalist ekonomik sistemin tam zaferine ve yeni Anayasa'nın kabulüne dek olan dönemdi. Bu dönemde ana görev sosyalist demokratik sistemi bütün ülke çapında kurmak ve kapitalist unsurların son kalıntılarını yok etmek, bir kültür devrimi yapmak ve ülkenin savunması için tamamen modern bir ordu kurmaktı. Ve sosyalist devletimizin işlevleri buna göre değişti. Ülke içinde askerî baskı işlevi bitti, öldü gitti; Çünkü sömürü yıkılmıştı, artık sömürücüler kalmamıştı ve bu yüzden bastırılacak kimse yoktu. Bu baskı işlevinin yerine, devlet, sosyalist mülkiyeti hırsızlardan ve halkın malını yiyicilerden koruma işlevini üstlendi. Ülkenin yabancı saldırıdan silâhlı savunması işlevi yerinde kaldı. Bunun sonucu olarak Kızıl Ordu ve Kızıl Deniz Kuvvetleri ve aynı şekilde ceza organları ve entelijan servisi de tamamen kaldı. Devlet organlarınca ekonomik örgütleme ve kültürel eğitim işlevi de kaldı ve tam anlamıyla geliştirildi. *Şimdi devletimizin ülke içinde ana görevi barışçıl ekonomik örgütlenme ve kültürel eğitimdir. Ordumuza, ceza organlarına ve entelejans servisine gelince, onların keskin kenarı artık ülke içine değil, dışına, dış düşmanlara karşı dönüktür.*

Gördüğünüz gibi, şimdi *tarihte eşi görülmemiş ve biçim ve işlevleri bakımından birinci aşamadaki sosyalist devletten de farklı, tamamen yeni bir sosyalist devletimiz var.*

Ama gelişme burada duramaz. İleriye, komünizme doğru ilerliyoruz."

(İtalikler bizimdir -İ.S.)

Yıl 1941.
22 Haziran.
Hitler orduları
Sovyetler'e
Saldırdılar.

Bir savaş değil,
destan başladı.
Sovyet halkı
faşizme karşı
Zafer için 22
milyon şehit verdi.
Kutsal muradına
tarihte eşi
görülmemiş
Savaşıyla erdi.
Yıl 1945
9 Mayıs-Büyük Zafer

Faşistler Moskova'ya ancak savaş tutsakları olarak girebildiler...

Büyük Anayurt Savaşı bir destandır

✱ Bu destanı yaşayan kahramanlar, gaziler, 22 Haziranlarda meydanlarda toplaşırlar. Aileler şehitlerine çiçek taşırlar. Bakışlar hüzünlü ama azimli, başlar dik olur

22 Haziran 1977. Hitler ordularının Sovyetlere, faşizmin yaşayan sosyalizme saldırısının yıldönümü.

Batır Sovyet halkı faşizme karşı savaşta, zafer için 22 milyon şehit verdi. 22 Haziran, Sovyet devletinin, Leninci SBKP'nin önderliğinde sovyet halkının, şanlı Kızıl Ordu'nun faşizme karşı bu yiğit savaşını anma günüdür. Gün hepimizindir.

Burjuvalar ve onlarla ağız birliği içinde kimi oportünistler Hitler'in 22 Haziran 1941 saldırısının neredeyse Sovyet devletine, SBKP yönetimine "büyük bir sürpriz" olduğunu ileri sürüyorlar. Örneğin, Atılım'ın Mart 1977 sayısında da eleştiriye konu olan Ellenstein,* *Stalin Olgusu* adlı kitabında bu tür iddialar öne sürüyor. Ellenstein'a göre, SBKP yönetimi politik demokrasiye o denli düşmandı ki, neredeyse Hitler'in anti-demokratikliğine sempati besliyor, Hitler'in saldıracağını aklına getirmiyordu. Bu gibi gerçek dışı savlar aslında Ellenstein'ın proletarya diktatörlüğüne düşmanlığından başka bir şey kanıtlamıyor. Oysa gerçekler ortadadır.

22 haziran 1941'den tam 11 yıl önce, daha 27 haziran 1930 da yapılan SBKP(B) 16. Kongresi'nde okunan MK Raporunda dünya kapitalizmini kasıp kavuran bunalım incelenmiş, debelenen kapitalist ülkelerde faşizm ve dünyada savaş tehlikesi açıkça belirtilmişti.

Raporda, iki sistem arasındaki temel çelişki nedeniyle, "kapitalizmin iç çelişkileri her kızıştığında, burjuvazi gözlerini SSCB'ye diker" deniyor ve "SSCB'ye karşı maceracı bir saldırı eğilimine" işaret ediliyordu. Ve buna karşı: "Bizim politikamız barış politikasıdır... Bu barış politikasını gütmeye bütün gücümüzle ve eldeki bütün araçlarla devam edeceğiz. Biz bir karış yabancı toprağı istemiyoruz, ama kendi toprağımızdan da bir santim bile kimseye bırakmayız" deniyordu.

* *Ellenstein FKP Merkez Komitesi üyesidir.*

26 Ocak 1934'de yapılan 17. Kongre'de J.V. Stalin'in okuduğu Raporda, en gerici egemen çevrelerin "diktatörlüklerini sürdürmek için açıkça terörist yöntemlere başvurmaları" olan faşizmin şovenist ve savaşçı dış politikasına karşı SSCB'nin "barışı koruma" politikasından şaşmayacağı yineleniyordu. 17. Kongre raporunun bir başka önemli yanı da, faşizmin klâsik tanımının dünyada ilk kez bu raporda yer alışıdır. Bir yıl sonra 1935' de yapılan komintern 7. kongresinde Dimitrof bu tanımı tekrarlayacaktır.

10 mart 1939'daki 18. Kongre'ye dek "yeni emperyalist savaş" gerçek olmuştu. Kongre'de okunan raporda SSCB'nin tutumu şöyle özetleniyordu: "Ülkemiz bir yandan barışı koruma politikasını ardıcıl olarak izlerken, aynı zamanda, Kızıl Ordu'nun ve Kızıl Deniz Kuvvetlerinin hazırlığını artırmak için ciddi bir çalışma içindedir." (345)

İşte gerçekler böyle somuttur. Lenin'in partisi, ta 11 yıl öncesinden emperyalist savaşı, bunun kaçınılmaz olarak SSCB'ye yöneleceğini görmüş, Marksizm–Leninizm bilimini böylesi ustaca hayata geçirmiştir. Bu şanlı partiyi, Sovyet devletinin öncüsünü savaşa hazırlıksız olmakla suçlayabilmek için tek yol gerçekleri çarpıtmaktır. Oportünistlerin yaptığı budur.

Kimileri de iddialarına askerî dayanaklar uydurmaya kalkışıyorlar. Savaş sırasında Genel Kurmay Operasyon Dairesi Başkanı ve Genel Kurmay İkinci Başkanı olan, Sovyet halkının yağız evlâtlarından General Ştemenko bu askerî dayanakları yerle bir ediyor.

Savaşta Sovyet Genel Kurmayı 1941-1945 adlı kitabında Ştemenko şöyle diyor: "Almanya ile savaş tehlikesini küçümsediğimize dair sözler oldukça sık duyuluyor. Bu gerçek dışı önermeye destek olarak, Batı sınırlarını beklemek ve savunmakla görevli askerî bölgelerde birliklerin yer alımının sözümona yanlış olduğuna dair abuk sabuk fikirler ileri sürülüyor. Neden yanlışmış? İddia ettiklerine göre, sınır bölgeleri bekleyen büyük güçler sınırda değil sınır gerisinde karargâh kurdukları için yanlışmış. Oysa hem teoride, hem pratikde kesin olarak kanıtlanmıştır ki, her türlü eylemde ana güçler derinlemesine doğru dizilmelidir." (26)

Ardından General Ştemenko şu soruyu soruyor ve yanıtlıyor: "Almanya'nın bize 1941'de saldıracağını, böyle bir olasılığı kabul ediyor muyduk? Ve böyle bir saldırıyı geri püskürtmek amacıyla hazırlıklar yapılmış mıydı? Evet, kabul ediyorduk. Evet yapılmıştı.

"Savaş patlamadan hemen önce, sınır bölgelerine büyük bir gizlilik içinde ek güçler gönderiliyordu. Beş ordu... iç alanlardan Batı bölgelerine aktarılıyordu. Bir grup operasyon subayı Moskova askerî bölgesinden Vinnitsa'ya giderek orada güney cephesinin Operasyon Dairesi'ni kurdular. Deniz Kuvvetleri Halk Komiserliği, nöbet ve savunma işlerinin yoğunlaştırılması için emir verdi ve Baltık Filosu'nun üslerini Libava ve Tallin'nden daha emniyetli limanlara aktardı. Ve savaşın hemen arifesinde Baltık, Kuzey ve Karadeniz filoları alarm durumundaydılar." (30)

Sergey Ştemenko

Ve Ştemenko, bu gerçekleri görmezlikten gelenlere hesap soruyor: "İnsan bütün bunları nasıl unutabilir? Parti ve hükümetin ülkeyi ve orduyu düşmanı püskürtmeye hazır-

Arkası 7. sayfada

Portekiz Sosyalist Partisi işçi sınıfına karşı yürüyor

22 Haziran'da Lizbon'da büyük bir yürüyüş oldu. Yürüyüşü Portekiz İşçi Sendikaları Konfederasyonu - İntersendikal düzenledi. Onbinler sokakları doldurdu. Hayat pahalılığına, "sosyalist" hükümetin başlatılan tarım reformunu, girişilen millileştirmeleri sulandırmasına, 25 Nisan devriminin kazanımlarını geri almaya çalışmasına karşı belgiler bağırıldı.

"Sosyalist" hükümet yürüyüşe karşı çıktı. İntersendikal ile sürdürülen görüşmeleri kesti. İntersendikali ekonomik savaşım sınırlarını aşmakla, politikaya karışmakla, "çok" olmakla suçladı. Portekiz Sosyalist Partisi, TİP'in DİSK'e karşı kullandığı ağzı kullanıyor. Aynen TİP'in DİSK'i "ekonomik mücadele örgütüne politik mücadele örgütü işlevleri" (*Görev, sayı 3, s.2*) yüklemekle suçlamasını İntersendikale yöneltiyor. Portekiz Komünist Partisi'nin değerlendirmesine göre Sosyalist Parti işçi tabanı olmayan, küçük burjuva bir partidir. Eh TİP'in ne olduğunu da biz biliyoruz... Soydur, çeker demişler.

Kara faşist günlerde, tüm baskılara karşın doğup gelişen İntersendikal 200'e yakın sendikayı, 2 milyona yakın işçi ve emekçiyi, örgütlü ücretlilerin %80'ini barındırıyor. Sosyalist Parti İntersendikale düşman. Komünist Partisi'nin bu sendikadaki öncülüğünü ülkedeki "komünizm tehlikesi"ne (!) baş örnek olarak gösteriyor. Ve bu milyonlarca işçi ve emekçinin birliğine karşı yeni bir Konfederasyon derip çatma girişimleri içinde.

İPİNİ KOPARMIŞ...

Yığınsal savaşım

Baş tarafı 1. sayfada

CHP hükümet kurdu. Gerici-faşist güçlere karşı bu hükümetin kalabilmesi için, bu kalışın yalnızca parlamento duvarları içindeki matemetiğe bırakılmaması için savaş. Öte yandan, ülkenin sorunları, halkın istemleri boylu boyunca duruyor. İşçi sınıfımızın bilinçli desteğini, halkın oyunu alan CHP'nin, halka verdiği sözleri tutması için savaş.

İşçi sınıfımız bugün de, CHP'yi "ulusal bağımsızlık, ileri demokrasi yolunda yeni olanaklar" sağlamak için destekliyor. Kimileri bunu çarpıtıyor, kendi çarpıtmalarını da TKP'ye atfediyorlar. TKP, ne sandıktan, ne parlamento aritmetiğinden ileri demokrasi bekliyor. Yayınları gözle okuyalım. TKP ileri demokrasi için yığınsal savaş diyor, bu savaşı yönetiyor. İleri demokrasi savaşımına daha iyi koşullar yaratabilecek her adımı da yine savaşımıyla destekliyor, ileri itiyor.

Ülkemizin içinde bulunduğu ikilem o denli açıktır ki, "ılımlı", "ne nalına ne mıhına" türünden politikalarla ayakta kalınmaz. Burjuva da olsa, göreceli de olsa ilerici bir hükümet, faşist çeteleri, ülkü ocaklarını dağıtmalı, katil Türkeşleri, Demirelleri yargılamalı, devlet organlarını faşistlerden temizlemeli, 141-142'yi, TKP'ye konan yasağı kaldırmalıdır. Köklü anti-faşist, anti-emperyalist dönüşümlere gitmelidir.

Türkiye bir tepenin ucundadır. Ya faşizm ve gittikçe yitirilen ulusal bağımsızlık. Ya da ileri demokratik düzeni devrimci yoldan kurmak ve ulusal bağımsızlığı kazanmak. Gerici faşist güçler de bu ikilemi kendi sınıfsal konumlarından görüyorlar. Biliyorlar ki olaylar bir kez bizim yamaçtan doğru yuvarlanmaya başlayınca tutulmaz. Ne kendileri, ne ilerici burjuva partileri tutabilir. O yüzden tüm hırçınlıklar.

MESS yalvarmaya

Baş tarafı 1. sayfada

sız. DİSK'e bağlı tüm sendikalar dayanışma bayrağını çoktan açtılar. Türk-İş'e bağlı sendikalar da, İGD, İKD, TÖB-DER, TÜM-DER, DHKO, TÜMAS, TMMOB, TÜMOD, TÜMDAŞ, TÜTED, TÜS-DER, KÖGEF, Yazarlar Sendikası, Karikatürcüler Derneği, Türk Tabipler Birliği,... hep dayanışma içindeler. Grev için sergiler açılıyor, satışlar yapılıyor. *Politika* gazetesinin "her işçi, her memur aylığının bir gündeliğini, her serbest çalışan bir günlük kazancını grevdeki maden işçilerine versin" çağrısı gerçekleşiyor. Her gün onbinlerce lira geliyor. Grev çadırlarının önü bayram yerine dönüyor. Fabrikalardan öbek öbek işçiler, köylerden, halkın tüm kesimlerinden konuklar yiğit grevcilerle savaş boyunda birlik oluyorlar.

Avrupa'daki Türkiyeli işçiler, ilericiler karınca gibi yardım topluyor, grevci kardeşlerine yolluyorlar. FİDEF dayanışma komiteleri kurdu. Batı Berlin'den, Frankfurt'dan, Belçika'dan, Münih'den, Münster'den, Essen'den, Gelsenkirchen'den, Bremen'den, Fransa'dan, İsveçten, Avusturya'dan, İngiltere'den ve Avrupa'nın her köşesinden Türkiyeli işçilerin dayanışma sesleri, eylemleri yükseliyor. Birer günlük yövmiyeler, özel gecelerin gelirleri greve gönderiliyor.

İTİB, İTÖF, İTKB de İngiltere'de arı gibi bağış topluyorlar. İTİB, İngilizce, Türkçe bildirilerle grevi duyurdu. *Morning Star* gazetesinde yayınlanan bir yazı ile çağrıda bulundu. Britanya Komünist Partisi' nin "halk jübilesi"ne katılarak tüm satış gelirlerini grev fonuna ayırdı. İTİB'liler sendikalarla, ilerici örgütlerle görüşüyor, dayanışma örgütlüyorlar. Fabrika, fabrika dolaşıyor, bağış topluyorlar. İTİB'in tüm alt örgütleri, İngiltere'nin dört bir yanında bağış topluyorlar. Ve en önemlisi, "yaz taarruzu" 4 Temmuz'da başlıyor. İTİB' liler de dayanışmaya yığınsal güçlü katılıyorlar.

Dayanışma ulusal boyutları çoktan aştı. Proleter enternasyonalizmi bayrağı dalgalanıyor. Dünya Sendikalar Konfederasyonu ve Fransa'daki CGT'den sendikacılar Türkiye'ye, grevcilere gittiler. Avrupa'da Yunanlı, Yugoslav, İtalyan, Alman, Fransız, Portekizli, İngiliz, tüm işçiler grevi destekliyorlar.

Bu grev politik grevdir. Yiğit grevciler çadırların önüne işçi sınıfımızın, halkımızın, tüm istemlerini yazıp astılar. 141-142'ye hayır diye yazdılar. Halkımız, bu geniş dayanışma çemberiyle işçi sınıfımızın öncülüğünde, özlemleri, istemleri için savaşıyor. Kavga emperyalizme, holdingci işbirlikçi burjuvaziye karşı, geniş yığınların sosyalizme açılan ileri demokrasi kavgasıdır! Gelecek bizimdir.

ATILIM KÖŞESİ

Örgütçülüğün önemi

Günümüzün güncelliğini yitirmeyen sorunu örgütleme sorunudur. Bugünkü gerici-faşist karması hükümeti devirmek, halk düşmanı düzeni, kapitalizmi yıkmak savaşında işçi sınıfını, yığınları örgütlemek başta gelir. İleri demokratik bir düzen kurmak yolunda proletaryanın hegemonyasını sağlamak, işçi sınıfının birliğini oluşturmak için köyde-kentte yığınları örgütlü savaşa çekmek zorunluktur.

TKP, bu savaşlarda yığınları örgütlemek, kendisi de daha yetkin örgütlenmek yolundan yürüyor. Yığınları hem örgütlüyor, hem de onların savaş deneylerinden ders çıkarıyor. Bu bakımdan, 1977 yılı, 1 Mayıs gösteri ve yürüyüşü daha dumanı üstünde, somut bir örnektir. Burjuva basını bile çoğunlukla İstanbul'daki yürüyüş ve mitingin örgütlü, disiplinli ve bilinçli düzenlendiğini yazmak zorunda kalmıştır.

Yürüyüş kollarının geçtiği sokaklar, miting alanı, bütün İstanbul Türkiye işçi sınıfı için, halkımız için büyük bir derslik, bir savaş okulu olmuştur. Fabrikalardan gelen işçiler, onlara katılan halk bu derslikte, kurşun yağmuru altında bundan böyle ne yapacağını, nasıl yapacağını daha iyi öğrendi.

Lenin: "Gerçekten de, devrime uzun uzun hazırlanma tarihinde ve devrim sırasında işçi sınıfının başlıca silâhı, kuşkusuz onun örgütüdür" der. Köydekentte dağınık, karanlıklarda bırakılmış, ezilmiş milyonlarca yığınları savaşlarda birleştirmek, örgütsüz olamaz. Leninci ilkelere göre kurulmuş disiplinli bir parti olmadan, Komünist Partisi olmadan hiçbir şey yapılamaz. Komünist Partisi'nin özü, içeriği onun örgütlü ve örgütleyici olmasıdır.

Bir de örgütçü vardır. Örgütçü olmadan yığınları örgütlemek zordur. Milyonları savaşlara çekmek, onları örgütlemek için Lenin'in deyimiyle, örgütçülerin rolü "kucaklanamayacak kadar büyüktür."

Grevlerde, yürüyüşlerde, 1 Mayıs'larda örgütçülük yeteneği gösterenler kendilerini ortaya koyuyor, sivriliyor. İşçi sınıfı arasından, köylüler arasından, halk arasından, ilerici aydınlar arasından yeni yeni örgütçüler seçmek, onları bu savaş alanlarından bulup almak TKP'nin, komünistlerin görevidir.

(Atılım Haziran 1977 sayısından)

Büyük Anayurt

Baş tarafı 6. sayfada

larken savaş öncesinde harcadığı büyük çabayı nasıl yok sayabilir?" (30-31)

İşte en yetkili ağızlardan durum böyledir. Öte yanda Sovyetler Birliği'nin genel olarak savaşa hazırlık düzeyi ayrı bir sorundur. 1917'de Rusya proletaryası geniş ve yoksul bir ülkeyi devrime götürmüş. Ardından iç savaş ve ülkenin ekonomik durumu 1913' lerin de altına düşmüş. Yeniden girişim, atılım ve 1936' larda sosyalizmin zaferi.1941' de ise savaş çatmış. Üstüne gelen düşman tarihin gördüğü en üstün teknoloji ile donatılmış, ve de ordusu kaç yıldır savaşlarda talimli bir ordu. Ülkenin kapasitesi sonsuz. Çalışkan, yiğit, azimli. Sosyalizme baş koymuş. Ama şunun şurasında 24 yaşında genç bir düzen, genç bir devlet. İşte ilk yenilgilerin nedeni budur. Kaldı ki sosyalist düzenin üstünlükleri, SBKP'nin Leninci önderliği, Sovyet halkının, Kızıl Ordu'nun insanüstü öznel çabaları bu katı nesnel durumun da kısa sürede üstesinden gelmedi mi? Çok değil, 6 ayda düşman geriletilmedi mi?

Burjuvazisi, oportünisti, kim ne derse desin. 22 Haziran faşist saldırısı yalnızca bir savaş değil, bir kahramanlık, bir ustalık destanını başlattı. Ve bu destanda Sovyet halkı faşizmi kırıp attı, daha da öte dünyanın bugününe harç kattı.

22 Haziran 1977'de, Türkiyeli devrimciler olarak antifaşist kavganın ta göbeğinde, önünde SBKP Sovyet halkının, Kızıl Ordu'nun yiğit Anayurt savaşımı, bu savaşın şehitlerini, gazilerini ve önderlerini derin bir saygıyla anıyoruz.

Yiğit metal işçilerinin grevine daha çok katkı için,
İşçinin Sesi'ni daha da güçlendirmek için

Haydi, Yaz Taarruzuna!

"Yaz Taarruzu" nedir?

"Yaz Taarruzu", federasyonumuz İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliği (İTİB) *üyelerinin* düşünüp geliştirdiği, ardından Merkez Yürütme Kurulumuzun görüşerek onayladığı bir eylemdir. Türkiye devrim hareketinin ve İngiltere'de içinde bulunduğumuz koşulların bize yüklediği ödevlerin altından kalkabilmemiz içindir. *İki ay* sürecek olan "Yaz Taaruzu" boyunca İTİB ve bağlı örgütlerinin üyeleri *iki aylık gelirlerini* örgüte vereceklerdir. "Yaz Taarruzu," devrimci fedakârlığa ve devrimci sorumluluğa dayanan kesinlikle *gönüllü* bir kampanyadır. Örgüt üyesi olmayan işçi ve öğrenciler de katılabilirler (ki böyle katılanlar da vardır).

"Yaz Taarruzu" fikri nereden doğdu?

Türkiye'de devrim hareketi, TKP Genel Sekreteri İ. Bilen' in dediği gibi "kan ve ateş içinden geçerek" yükseliyor. Bunun karşısında emperyalizm ve onun işbirlikçisi tekelci burjuvazi daha alçakça saldırıyor. Sınıf mücadelesi büyük fedakârlıklar üstünde ilerliyor. İşte şanlı MESS GREVİ. Bu greve, elimizden gelen en büyük parasal yardımı yapmak borcumuzdur.

Öte yanda federasyonumuz İTİB'in durumu var. Gelirler giderleri karşılamıyor. Yalnızca İşçinin Sesi'nin baskı ve posta gideri tüm harcamaların %70'ini kapsıyor. Örgüt kirası, eylemler, vb, vb, hepsi geriye kalan %30'a dayanıyor.

Giderler böyle, ya gelirler nasıl? Asıl sorun burada. Üyelik kesenekleri toplam gelirin %20-30'u arasındadır. İşçinin Sesi İngiltere'de 1000 satıyor. (İngiltere'de Türkiyeli işçi-öğrenci sayısı yaklaşık olarak 8,000-10,000 arasıdır. Dolayısıyla gazete geliri toplam gelirin %10'unu tutar. Kitap satışı geliri ise, toplam gelirin %5'idir. Demek ki, kesin gelirimiz, giderimizin ancak %35-45'i kadardır. Açığın büyük bölümü İTİB militanlarının kişisel fedakârlıklarıyla, gönüllü katkılarıyla kapanıyor. Onların pek çoğu, bazan haftalarca günde tek öğünle idare ediyorlar. Ama bir yandan da borç büyüyor.

Bu durumda ne yapmalı? Bugün, bizim durumumuzda, eylemi gelirimizle sınırlamak oportünist-pasifist bir çözüm olur. Görevlerimiz, yükümlülüklerimiz var. Çözümü İTİB militanları kendileri buldu: "Yaz Taarruzu"

Devrimci fedakârlık-devrimci yaratıcılık

Lenin, herhangi bir ortamda kısır döngü içine girilmişse, o kısır döngü kendi içinde kırılamaz, dışardan başka yeni unsurlar getirmek gerekir diyor. Bizim de durumumuz budur. Gider gelirden fazla. Eylemi kısmak olmaz. Yapılacak şey yeni olanaklar bularak kısır döngüyü kırmak. En başta başvurulacak yer de "devrimci fedakârlık." Devrimci fedakârlık, voluntarizm değildir. Yine Lenin, devrimci fedakârlık duygusu yeterince yüksek değilse devrim gerçekleştirilemez diyor. Bunda da başı çekecek devrimcilerdir.

"Yaz Taarruzu" kararlaştırıldığında pek çok şey açık değildi. Ama kampanya kararı duyulur duyulmaz üyeler tam bir devrimci yaratıcılıkla işe sarıldılar. Daha şimdiden pek çok sorunun cevabı belirdi. Kimisi oturduğu evden çıkıp kampanya boyunca İTİB merkez binasında yatmaya hazırlanıyor. Böylece iki aylık kirayı biriktirecek. Kimisi yıllık iznini alıyor, izin süresinde de başka bir işte çalışacak. Kimisi fazla mesai yapacak. Kimisi evinden birşey satıyor. Kimisi akşam işinden gelip, İTİB'in düzenlediği atelyede çalışacak. Öğrenciler çoğunlukla garsonluk yapacaklar. Küçük çocuklu kadın devrimcilerin de işe girebilmesini sağlamak için bir *Kreş* açıldı. "Taarruzcular"ın hemen hepsi sigarayı bırakıyorlar.

19 Haziran günü yapılan Batı Londra İşçi Birliği -BLİB kurucu kongresinde okunan raporda şöyle bir cümle yer alıyordu: *"Eğer son 6 yıllık dönemde İngiltere'de ilerici-devrimci hareket bölünmemişse, bunun* temelinde İTİB'in bozguncülara ve bölücülere karşı *devrimci fedakârlığı başa alarak verdiği uzlaşmasız savaşım yatar."* Gelişimleri abartmayalım ama bugünkü durumumuza varabilmemizde devrimci fedakârlığın büyük payı olduğu açıktır.

"Yaz Taarruzu" nasıl örgütleniyor?

Temmuz ve Ağustos aylarını kapsayacak olan kampanyanın ön çalışmaları aşağı yukarı bitmiş durumdadır. Hazırlıkları tekrar gözden geçirmek, eksikleri gidermek için Merkez Yürütme Kurulu yetkilileri geçtiğimiz hafta içinde İTİB'e bağlı örgütlerle (Midland Türkiyeli İlericiler Birliği MTİB, Doğu Midland Türkiyeli İlericiler Birliği–EMTİB, Yorkshire Türkiyeli İlericiler Birliği–YTİB, Batı Londra İşçi Birliği– BLİB) toplantılar yaptılar. Taşra kentlerindeki üyelerimizin büyük bir bölümü iş bulmak için Londraya geliyorlar. Kampanyaya kesin katılanların sayısı gazetemiz matbaaya girdiği sıralarda belli olmuş olacaktır.

"Yaz Taarruzu"nun büyük ağırlığını taşıyacak olan Londra'da eylemin örgütlü ve disiplinli yürümesi için gerekli önlemler alındı, komiteler oluşturuldu.

"Genel Düzen Komitesi" Taşradan gelecek militanlarla birlikte, ev kirasından tasarruf ederek kira parasını "yaz taarruzu"na verecek üyelerimiz İTİB merkez binasında yatıp kalkacaklar. "Genel düzen komitesi" merkez binada 2 ay boyunca kollektif yaşamı düzenleyecek. Bu komite, yatak, uyku tulumu, battaniye gibi gereçlerdeki eksiklerin giderilmesi için üyelerin yardımlarını bekliyor.

"Yemek Komitesi": İki ay boyunca hiç kimsede geçim parası pek olmayacağı için, merkez binada her akşam karavana çıkacaktır. Yiyeceklerin satın alınması, pişirilmesi, dağıtılması ve öteki mutfak işlerinden bu komite sorumludur.

"çalışma ve iş bulma" komitesi: Kampanya boyunca dikim işçisi arkadaşlara ek iş sağlamak üzere örgütte bir dikim atelyesi kuruldu. Bu komite burada çalışacak arkadaşlar için dışardan iş bulunmasını düzenleyecek. Böylece 8 saatlik işgününü tamamlayan dikim işçisi arkadaşlar örgüt atelyelerinde fazla mesai yapacaklar ve kazançlarının tümünü "yaz taaruzuna" na vere cekler.

"Kreş": Çocuklarımıza bakmak zorunda oldukları için çalışamayan kadın üyelerimizin kampanyaya katılabilmelerini sağlamak için bir kreş açıldı.

Devrimciler görev başına!

Memlekette kardeşlerimiz en zor koşullar altında savaş veriyorlar. MESS grevcileri, emperyalist işbirlikçisi finans–kapitale karşı halkımızın en geniş desteğini istiyor.

Gazetemiz *"İşçinin Sesi"* bu sayıyla birlikte dizgiye geçiyor ve 10.000 basmaya başlıyor.

Federasyonumuz İTİB önümüzdeki döneme, güçlü eylemlere hazırlanıyor.

Görevlerimizi yerine getirebilmek için devrimcinin fedakârlığından başka hiçbir kaynağımız yoktur.

"Yaz Taarruzu"na katılmak için ille İngiltere'de bulunmak gerekmiyor. Avrupa'dan kampanyamıza katılmak isteyen dostları sevinçle karşılarız. Öte yandan, Türkiye'den bize mektupla başvurarak abone bedelini ödemek istediklerini yazan devrimci kardeşlerimiz para yerine İTİB'in adresine kitap yollayarak "taarruz" a katılabilirler.

Haydi "YAZ TAARRUZU" na.

Çağrı

R. Yürükoğlu
Editör

Her gün çevrenizde görürsünüz, "devrimciler" vardır, konuşunca mangalda kül bırakmazlar. Ama iş gelip de kurulu düzenlerine bir an dokundu mu hemen yerlerinden zıplayıverirler. Oysa gerçek devrimciler, devrimci savaşımın çıkarlarını en başa koyarlar, Lâfta değil, yaşamın içinde, her gün, her saat.

İTİB militanları "yaz taarruzu"na gönüllü olarak koşuyorlar. Coşkuyla, istekle, MESS grevini düşünerek, memlekette *ateş hattında* çarpışanları, "bizimkiler"i düşünerek. "O savaşa, o savaşçılara lâyık olmak gerek." diyorlar.

TKP Genel Sekreteri İ. Bilen, tarihsel Konya Konferansı'nın kapanış konuşmasında, "idealimiz büyüktür. Komünizm uğrunda ölürüz deriz, halka özgürlük getirmek için insanın yaşayacağı özgürlük için canımızı esirgemiyoruz" diyordu. Canını esirgemeyen başka neyi esirgeyebilir?

Haydi hep birlikte "yaz taarruzu"na ...

Devrimciler görev başına..!

---

70 sayılı İşçinin Sesi'nin orta sayfasında yer alan TKP Genel Sekreteri İ. Bilen'in resmi üzerine basılı Konferans kapanış Konuşması istek üzerine afiş olarak ayrıca çoğaltıldı. Afiş İTİB'in yazışma adresinden istenebilir.

OKUYUCULARIMIZ YAZIYOR

Yiğit işçi sınıfımız Partisi'ni iyi tanır

Bazı legal sosyalist akımlar, TİP, TSİP gibi partiler. yok "işçi sınıfının öncü partisiyiz" yok "öncü müfrezesiyiz" gibi lâflar ediyorlar. Bunlar işçi sınıfının partisi filân değildir. İşçi sınıfının bir tek ve biricik partisi TKP'dir.

Bu TİP, TSİP gibi cep partileri durmadan TKP'ye, DİSK'e saldırıyorlar. TKP düşmanlığıyla, DİSK'e saldırmakla işçi sınıfının öncü müfrezesi olunmaz. "İşçi sınıfı partisiyiz" diye seçimlere katılan TİP 20 bin oy aldı. Türkiye işçi sınıfı 20 bin mi acaba?

Burjuva gazeteleri, *Tercüman* gibileri Behice Boran'ın konuşmalarını çarşaf çarşaf yayınladı. Bu gazeteler, Behice Boran'ı boşa öne çıkarmadılar. Çünkü soldaki oyların bölünmesi sermayenin işine yarıyordu.

Bu cep partileri, 5 Haziran'da işçi sınıfımızdan unutamayacakları bir ders aldılar. Şanlı, yiğit işçi sınıfımız kendi öz partisini gayet iyi tanıyor.

A. Kulun
İşçi, Londra

ŞİİR

1 MAYIS 1977

Bir ses gelir kulağıma
Çok uzaktan.
Durdum, dinledim
Taksim'de haykıran
ışçi kardeşlerimin sesi

Bu ses, yurdumun
dört bir köşesinden gelen,
ve sosyalizme giden yolun
yakınlığını gösteren
işçi kardeşlerimin sesi.

TKP'ye özgürlük diyen
düzeni temellerinden sarsan
Taksim'i 1 Mayıs alanı yapan
işçi kardeşlerimin sesi.

Kanıyla alanları boyamaktan,
coptan, kurşundan yılmayan
kızıl bayrağı dalgalandıran
işçi kardeşlerimin sesi.

Ali Pınar, Kars

İŞÇİNİN SESİ . . . 15 GÜNLÜK DEVRİMCİ İŞÇİ GAZETESİ
SAHİBİ . . . İNGİLTERE TÜRKİYELİ İLERİCİLER BİRLİĞİ
YAZIŞMA ADRESİ . . . 56 Mansfield Rd ILFORD ESSEX ENGLAND
MASRAFI 15 p. . . . Yıllık Abone 4£ (sterlin). (Almanya için 40 DM)
BASKI . . . Anvil Printers Limited (T.U.)